

Det, der for mig er den vigtigste begrundelse for at vælge denne løsningsmodel, er, at der samtidig bliver iværksat et udrednings- og analysearbejde, som præcis skal undersøge, hvad der er brug for i forhold til at fastholde, at vi skal sikre de unge, der ønsker en erhvervsuddannelse, at de også kan gennemføre deres uddannelse.

Det, at vi skal se på, om vi skal gøre en skolepraktikordning permanent, eller om vi skal finde andre løsninger, er, som det altid har været, et spørgsmål om, at erhvervslivet løser den opgave, som de har over for de unge, nemlig at skabe praktikpladser nok.

Det er også et spørgsmål om, at vi skal se på, om den måde, som vi har strikket hele vekseldannelsesforløbet sammen på, er hensigtsmæssig, og derfor er det vigtigt, at det bliver et bredt, men antalsmæssigt snævert udvalg, der kommer til at kigge på situationen, så der ikke kommer alt for mange interessevaretagelser på kryds og tværs.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at Socialdemokratiet stadig væk ønsker at fastholde vekseldannelsesprincippet på erhvervsuddannelserne, men vi er åbne over for at løse det balanceproblem, der synes at knytte sig til skolepraktikordningen.

For så vidt angår den anden del af loven om elevrefusionen som sådan, har der været tale om, at der har været ydet tilskud på 20.000 kr. til virksomheder, der tog elever. Det blev nedsat til 16.000 kr., og i dette forslag bliver det yderligere nedsat til 12.000 kr. i det år, som vi forlænger skolepraktikordningen med. Det kan måske være hensigtsmæssigt stadig væk at fastholde en tilskudsordning, men vi må, når det år er gået, tage stilling til, om vi skal videreføre en tilskudsordning, eller hvordan verden så ser ud.

Som sagt er tidspunktet ikke inde til en permanent afklaring af de unges uddannelsessituation, så vi støtter forslaget om en forlængelse af skolepraktikordningen og håber, at vi på den måde er med til, at vi kan finde den ideelle løsning på praktikpladsproblemet.

Jeg har faktisk ikke fantasi til at forestille mig, at der er nogen som helst ansvarlig politiker, der ikke er interesseret i, at vi får løst den her opgave. Det er et fælles ansvar, vi har over for de unge, at vi sikrer, at der er en garanti for, at den uddannelse, de påbegynder, også kan gennemføres. Jeg tror, at vi i dag vil opleve, at partierne på kryds og tværs tilkendegiver, at vi alle sammen har en forpligtelse til at løse netop dette problem.

Anders Mølgaard (V):

Praktikpladsforliget fra november 1992 illustrerer til fulde berettigelsen af solnedgangslovgivning: Hvorfor opretholde en ordening og lovgivning, når behovet stort set ikke eksisterer mere? Efter min mening vil det klæde os folkevalgte og samtidig styrke den brede befolknings tillid til Folketingets legitimitet, hvis vi oftere fulgte solnedgangsprincippet, så vi kunne slippe den bevidstløse og fantasifulde ophobning af forældet lovgivning.

Den dynamik, som præger vort moderne samfund, aktualiserer behovet for at skærpe opmærksomheden mod solnedgangslovgivning. Desværre tyder meget på, at det ikke er alle, der kan genkende en solnedgang, når den indfinder sig – og det føler jeg mig bekræftet i efter at have hørt det socialdemokratiske indlæg.

I Venstre er vi ikke et øjeblik i tvivl om, at skolepraktikken og praktikpladstilskuddet skal afvikles med udgangen af dette år, dvs. med forligets udløb. Venstre bygger sin konkrete stillingtagen på to meget tungtvejende forhold: for det første den meget positive udvikling på praktikpladsområdet, en glædelig udvikling, som også i disse måneder accelererer med stor styrke, hvor der alene det sidste år er indgået 38.000 praktikpladsaftaler.

Den primære årsag er naturligvis, at der er kommet mere damp under kedlerne i det private erhvervsliv, specielt i hjemmemarkeds erhvervene, som har ligget underdrejet i en række år; som bekendt tegner netop de mindre, hjemmemarkedsorienterede virksomheder sig for en meget betydelig del af uddannelsen af de unge, der vælger den erhvervsrettede vej.

Samtidig vil vi frem til år 2001 opleve et mærkbart fald i antallet af unge på grund af den almindelige demografiske udvikling. Denne markante tendens har allerede fået mange virksomheder og også hele brancher til at starte massive rekrutteringsprojekter for at sikre sig den nødvendige andel af de små guldkorns- og honningårgange.

Den akkumulerede effekt af henholdsvis den demografiske udvikling og den pæne fremgangslinje i vores private erhvervsliv vil efter min bedste opfattelse vende fuldstændig op og ned på den problematik, som i dag er i fokus med lovforslag nr. L 251 og L 252. Jeg tror, at vi som politikere skal lære af de gamle indianere, som kunne høre græsset gro og mærke en bisonflok på 10 km's afstand, før lyde eller støvskyer nåede dem.